

Αριθμός Απόφασης: 53 /2018

Αριθμός κατάθεσης δικογράφου 569281/9627/2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

(Ασφαλιστικά Μέτρα)

Συγκροτήθηκε από το Δικαστή, Αλέξανδρο Οικονόμου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίστηκε από την Προϊσταμένη του Πρωτοδικείου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Φεβρουαρίου 2018, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Της αιτούσας: Της εδρεύουσας στην Αθήνα (οδός Λάζ. Σιώχου αρ. 4) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία: «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο: «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», ΜΕ ΑΦΜ 997495285, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Χρήστο Ντούρμα (ΑΜ ΔΣΑ 36749), που κατέθεσε σημείωμα.

Της καθ' ης η αίτηση: Της εδρεύουσας στα Τρίκαλα, περιοχής εταιρίας με την επωνυμία όπως εκπροσωπείται νόμιμα, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το ξενοδοχείο

η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Γεώργιο Μιζάκη, κάτοικο Τρικάλων, οδός Καραϊσκάκη αρ. 7, που κατέθεσε σημείωμα.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 8-12-2017 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό 364/8-12-2017, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 17-1-2018 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματα.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Ο Ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές, καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση διάφορων κατηγοριών στο άρθρο 46 § 1 του παραπάνω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λπ. ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 § 2 του ίδιου νόμου, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο ή εικόνων με ή χωρίς ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης, με το Ν. 4481/2017 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α 100/20.7.2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρο 2 « 1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι

2ο φύλλο της υπ'αρ. 53 /2018 απόφασης του ΜΗΤρικών (ασφαλιστικά μέτρα)

εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυμεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54, εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου » , άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39....», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική

επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου...3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αίτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα παράγραφο 2 του άρθρου 23.... ». Επιπλέον, στα άρθρα 5 και 6 του ως νω νόμου ορίζεται ότι «άρθρο 5 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού

μέτρα)

συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους». Άρθρο 6 «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα,». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής

συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72§3 Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι / προς το σκοπό

μέτρα)

διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του ν. 2054/92 (ΦΕΚ Α' 104/30-6-1992) «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευμένο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος, στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τι στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής, ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοηλεκτρονική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή

προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του ν. 2054/92, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφος του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφος του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων), τα φωνογραφήματα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζομένου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως, κατά τα παραπάνω, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες προαναφερόμενες διατάξεις (του ν. 2054/92) συνάγεται σαφώς, ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση) παρουσιάσθηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/92, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/92) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής

5ο φύλλο της υπ'αρ. 53 /2018 απόφασης του ΜΠΤρικάλων (ασφαλιστικά μέτρα)

διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορώ οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες, να έχουν ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993...6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 » Εξάλλου, στο άρθρο 23 ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και

άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ». Επίσης στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοηλεκτρονικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των

6^ο φύλλο της υπ'αρ. 53 /2018 απόφασης του ΜΠΤρικάλων (ασφαλιστικά μέτρα)
εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους...» Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδεια εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση, του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. 2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), αποσκοπεί στη ρύθμιση των περιπτώσεων εκείνων, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στο άρθρο 22§6 Ν. 4481/2017) ή κατά τη διάρκειά της, εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά

των δικαιούχων, ώστε να ειπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Για αυτό κι ο νόμος αναφέρεται σε καθορισμό του ύψους της αμοιβής και των όρων πληρωμής αυτής, δηλαδή αν η αμοιβή θα καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις, αν θα καταβάλλεται στην αρχή ή στο τέλος κάθε χρήσης, καθώς και πλέον στην προσωρινή επιδίκασή της (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 Ν. 2121/1993). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο μονομελές πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, όταν αυτή είναι εξακολουθητική, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος επιχείρησης, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, κατά την άποψη που το Δικαστήριο θεωρεί ορθότερη, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο δικαστήριο για προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, εφόσον αυτή αφορά χρήση, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, που δικαιολογείται μόνο στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες ζητείται ο προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής πριν από τη χρήση ή κατά τη διάρκεια αυτής, δεδομένου ότι στην περίπτωση της παρελθούσας χρήσης, που ήδη έχει παύσει, δεν υφίσταται δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων διεξαγωγή δύο δικών, δηλαδή για τον προσωρινό και τον οριστικό προσδιορισμό - επιδίκαση της εύλογης αμοιβής (βλ. ΜΠρεβ 122/2017 ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΣυρ 2/2015, ΝΟΜΟΣ, Γ. Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», ο 8η έκδοση 2002, σελ. 374, υποσημείωση με αρ. 765 όπου και παράπομπές στην νομολογία).

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 49 του νόμου 2121/1993, ότι μέλη της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ.» και το διακριτικό τίτλο: «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές) έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ.» και το διακριτικό τίτλο: «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς) έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Ότι η δική του λειτουργία εγκρίθηκε με την από ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β' 45/30.12.2011, και είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρ. 49§1 Ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ήτοι να διαπραγματεύεται και εισπράττει δικαστικά και εξώδικα την εύλογη και ενιαία αμοιβή, εκπροσωπώντας τους

οργανισμούς - μέλη του και μάλιστα ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της αρκεί να μην είναι επίδικη κατά τη στιγμή της ίδρυσης αυτής, έχει δε το τεκμήριο της νομιμοποίησης για όλους τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα τα έργα τους. Ότι σε κάθε περίπτωση οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει τις αναλυτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Ότι τα μοναδικά μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι το αμοιβολόγιο της ως προς τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, στις οποίες περιλαμβάνεται η καθ' ης, προβλέπει ειδική κατηγορία Α1 και η αμοιβή ορίζεται ως ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος, υπολογιζόμενο με την επιφάνεια της επιχείρησης, ως αυτό αναλυτικά εκτίθεται στο δικόγραφο. Ότι η καθ' ης διατηρεί και εκμεταλλεύεται ξενοδοχείο με την επωνυμία που βρίσκεται στην
περιοχή της πόλης κατηγορίας 5
αστέρων, το οποίο λειτουργεί όλο το χρόνο και διαθέτει 18 δωμάτια και 43 κλίνες καθώς και χώρο μπαρ-εστιατορίου, διοργάνωσης εκδηλώσεων και αίθουσα spa. Ότι στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας κατά τα έτη 2012, 2013, 2014, 2015 και 2016 η καθ' ης χρησιμοποιεί σε καθημερινή βάση καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας της, του μπαρ-εστιατορίου και της αίθουσας ευεξίας καθώς και κατά τη διάρκεια κοινωνικών εκδηλώσεων (γάμων, πάρτυ πριβέ κλπ.), υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών της (κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικόγραφο ρεπερτορίου), χρήση η οποία είναι γι' αυτή απολύτως απαραίτητη και αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της, προσαυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο τα έσοδά της. Ότι αν και η ίδια κάλεσε την καθ' ης να της καταβάλει το ποσό που καθορίστηκε με βάση το

μέτρα)
νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιό της, η τελευταία υπήρξε αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης. Ότι η καθ' ης οφείλει συνολικά, μετά από επιτρεπτή διόρθωση του δικογράφου της ως προς το ποσό των 3.000 ευρώ για την αίθουσα ευεξίας σε 2.500 ευρώ και το ποσό των 12.000 ευρώ για τις 20 εκδηλώσεις σε 10.000 ευρώ συνολικά, για την παραπάνω χρήση το ποσό των 23.000 € πλέον ΦΠΑ 24%, που αποτελεί το ελάχιστο ποσό χρέωσης, σύμφωνα με το αμοιβολόγιό της, για το είδος της επιχείρησης της καθ' ης και το χρόνο λειτουργία της. Ενόψει των ανωτέρω και επικαλούμενη ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τον προσωρινό καθορισμό και επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της, αλλά και επείγουσα περίπτωση ζητεί α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εκμετάλλευση από την καθ' ης του ρεπερτορίου της για το για τα έτη 2012, 2013, 2014, 2015 και 2016 1) για το χώρο του μπαρ-εστιατορίου στο ποσό των 10.500 € πλέον του νομίμου ΦΠΑ (ποσό 2.100 ευρώ για κάθε έτος), 2) για το χώρο του sra στο ποσό των 2.500 ευρώ πλέον του νομίμου ΦΠΑ (ποσό 500 ευρώ για κάθε έτος) και 3) για τις 20 εκδηλώσεις ετησίως, στο ποσό των 10.000 ευρώ (2.000 ευρώ για κάθε έτος), β) να υποχρεωθεί η καθ' ης να δηλώσει αν πραγματοποιεί οποιαδήποτε άλλη ενέργεια, χρήση, δραστηριότητα, επιπλέον των παραπάνω, στην ως άνω ξενοδοχειακή μονάδα της, για την οποία κάνει χρήση μουσικού ρεπερτορίου που προστατεύεται ως άνω και να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ως άνω έτη προκειμένου να δύναται η ίδια να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και γ) να υποχρεωθεί η καθ' ης να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ από το ποσό, που θα καθορισθεί ως εκ του νόμου ως ετήσια εύλογη αμοιβή, με το νόμιμο τόκο από την 1-1-2013 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2012, από την 1-1-2014 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2013, από την 1-1-2015 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2014, από την 1-1-2016 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2015 και από την 1-1-2017 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2016, άλλως επικουρικώς από την επίδοση της αίτησης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση του ποσού και τέλος να καταδικασθεί η καθ' ης στα δικαστικά της έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (αρθρ. 686 επ. σε συνδυασμό με άρθρο 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017 και 22 ΚΠολΔ). Είναι δε

καθ' όλα ορισμένη, περιέχουσα όλα τα απαραίτητα για το ορισμένο αυτής, στοιχεία ως αυτά εκτίθενται στη μείζονα σκέψη στην αρχή της παρούσας, και είναι νόμιμη σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στη μείζονα σκέψη, στηριζόμενη στις εκεί αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 729, 731, 732 του ΚΠολΔ, 346 ΑΚ, πλην του αιτήματος για την προσκόμιση καταλόγων με τους τίτλους του ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε η καθ' ης, διότι κατά την προκείμενη διαδικασία κρίνεται μη νόμιμο και απορριπτέο, καθόσον οδηγεί σε ανεπίτρεπτη κατά τη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ ικανοποίηση του προβλεπόμενου εκ του άρθρου 54 παρ. 4 του Ν 2121/1993 δικαιώματος της αιτούσας (ΜονΠρΚεφ 64/2013, ΜονΠρΛαμ 2497/2008, Νόμος) καθώς και του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης, που πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμο, καθώς δεν έχει προηγηθεί όχληση της καθ' ης κατά το ως άνω προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης χρονικό διάστημα για την καταβολή των αιτουμένων ποσών ούτε συνάγεται δήλη ημέρα καταβολής τους, ενώ όσον αφορά στο ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΑΠ 80/1999 αδημ, ΕφαΘ 8884/2003 ΕΛΛΔνη 45.1102, ΕφαΘ 9411/2000 αδημ.). Σημειωτέον δε ότι το παρόν Δικαστήριο δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεί την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφαΘεσ 259/2010 ΝΟΜΟΣ, ΕφαΘ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179) και, συνεπώς, για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής αφενός μεν δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, που σημειωτέον πάντως εν προκειμένω αναφέρεται, αφετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως ζητεί η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 §4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (22§7 Ν. 4481/2017 και 728 παρ. 1ζ' ΚΠολΔ. Εξάλλου, στην προκείμενη περίπτωση, η αίτηση αφορά στον προσδιορισμό αμοιβής για χρήση, η οποία άρχισε μεν κατά το παρελθόν, αλλά εξακολουθεί να γίνεται κατά το χρόνο της

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ.» και το διακριτικό τίτλο: «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές) έχοντας αναθέσει σε αυτή δύναμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτόμάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ.» και το διακριτικό τίτλο: «ΑΠΟΛΛΩΝ». Σημειώνεται ότι η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την ΥΠΠΟΤ/Γ ΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β` 3245/30.12.2011. Η αιτούσα συστάθηκε από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της αιτούσας, ανέθεσαν στην τελευταία κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί η αιτούσα στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί - μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους -δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς) την εισπραττόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Από τα ανωτέρω σε συνδυασμό και με την ../30-1-2012 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς-μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την

9^ο φύλλο της υπ'αρ. 53 /2018 απόφασης του ΜΠΤρικάλων (ασφαλιστικά μέτρα) άσκησής της, και όχι για ήδη πραγματοποιηθείσα χρήση, που έχει παύσει κατά την άσκησή της, ώστε να είναι ανεπίτρεπτος ο προσωρινός προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής της, όπως ζητείται με την κρινόμενη αίτηση, και να μπορεί να ζητηθεί μόνο ο οριστικός προσδιορισμός με άσκηση τακτικής αγωγής. Πρέπει επομένως, η αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω, και το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων, Παντελή Πετρίδη του Κωνσταντίνου (της αιτούσας) και Αντωνίου Μπρέντα του Αχιλλέα (της καθ' ης), που εξετάστηκαν νομότυπα στο ακροατήριο, τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, για μερικά από τα οποία γίνεται ειδική αναφορά παρακάτω, χωρίς όμως να παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της ένδικης διαφοράς, (ΑΠ 1001/2017, ΝΟΜΟΣ), τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς των διαδίκων που ανέπτυξαν προφορικά και με τα έγγραφα σημειώματά τους, και όλη γενικά τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωρισθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/2011, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, ως αυτές ίσχυαν κατά το χρόνο σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του νέου Ν. 4481/2017 και, ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκε νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού συγκεκριμένα από: α) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

μέτρα)

καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49§1 Ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα, νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 §1 του ίδιου ως άνω νόμου, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής, χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών εταίρων της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του πρώτου εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες - μη επίδικες - γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της τόσο των ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (SWISS PERFORM-Ελβετία, GVL-Γερμανία, SPEDI-DAM & ADAMI- Γαλλία, AIE & A ISC-Ισπανία, SAMI-Σουηδία, CREDIDAM- Ρουμανία, EJI- Ουγγαρία, AGA-Λιθουανία, GRAMEX-Δανία, NORMA-Ολλανδία, MIRO CAM & URADEX- Βέλγιο STO-ART-Πολωνία, ROUPI & R.P.A.- Ρωσία, IMAIE & SCF- Ιταλία, BECS-Μεγάλη Βρετανία, GDA-Πορτογαλία, RAL- Βρετανών & Αμερικανών Καλλιτεχνών, LSG-Αυστρίας, R.A. A.P-Ιρλανδίας, EEL- Εσθονίας, OBERIH - Ουκρανίας, HUZIC - Κροατία, INTERGRAM- Τσεχίας) συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί,

ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβάλει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν.2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα [30] ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως συμβαλλόμενη όπως προαναφέρθηκε με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. άρθρο 5 § 2 του ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί-μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της

11^ο φύλλο της υπ'αρ. 53/2018 απόφασης του ΜΠΤρικάλων (ασφαλιστικά μέτρα)
Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το σπρίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του Ν. 2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα "ΕΘΝΟΣ" της 04.02.1998, (β) στην εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ" της 04.02.1998 και (γ) στην Εφημερίδα "ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ" της 03.02.1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια η αιτούσα ως ενιαίος οργανισμός και αυτό δημοσιεύθηκε (α) στην Εφημερίδα "ΚΕΡΔΟΣ" της 20/04/2012, (β) στην εφημερίδα "ΑΥΓΗ" της 20/04/2012 και (γ) στην Εφημερίδα "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" της 19/04/2012 και στη συνέχεια τροποποίησε το αμοιβολόγιο της και το γνωστοποίησε με τη δημοσίευση του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, ήτοι: (α) στην Εφημερίδα "ΑΓΟΡΑ" της 29/05/2015 και (β) στην εφημερίδα "ΑΥΓΗ" της 06/05/2015, και (γ) στην Εφημερίδα "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" της 18/06/2015, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό για επιχειρήσεις, για τις οποίες η μουσική είναι απολύτως απαραίτητη (clubs, νυχτερινά κέντρα διασκέδασης, shows, μουσικές σκηνές, νυχτερινές πίστες, bars, beach clubs - κατηγορία Α1), η ως άνω αμοιβή καθορίστηκε σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και ειδικότερα για επιφάνεια καφέ-μπαρ-εστιατόριο από έως 101 έως 200 τ.μ. ποσό 4.200 €, με μουσική απολύτως απαραίτητη, σε ποσοστό 5% επί των ακαθαρίστων εσόδων της, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος 2.100 ευρώ για μουσική απαραίτητη και ποσό 200 ευρώ για μουσική χρήσιμη, για αίθουσα ευεξίας-σπα επιφάνειας 100 τ.μ. με μουσική απολύτως απαραίτητη ποσό 3.000 ευρώ, με μουσική απαραίτητη ποσό 1.500 ευρώ και με μουσική χρήσιμη για επιφάνεια χώρου σπα από 51-100 τ.μ. ποσό 150 ευρώ και τέλος, για εκδηλώσεις βαπτίσεων, γάμων κλπ., ποσό 100 ευρώ ανά εκδήλωση. Η καθ' ης διατηρεί ξενοδοχείο 5 αστέρων στην περιοχή "Νταμάρια Λογγακίου" εκτός της πόλης των Τρικάλων και διαθέτει 18 δωμάτια και 43 κλίνες και χώρο μπαρ-εστιατορίου, έως 200 τ.μ. επιφάνειας, χώρους διοργάνωσης εκδηλώσεων καθώς και αίθουσα ευεξίας-σπα έως 100 τ.μ. επιφάνειας, που λειτουργεί κατόπιν παραγγελίας των πελατών και

με ραντεβού, διότι δεν διαθέτει μόνιμο προσωπικό της αντίστοιχης ειδικότητας. Το ξενοδοχείο της καθ' ης λειτουργεί καθημερινά όλο το 24ωρο και καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου και διαθέτει κλειστό χώρο σαλονιού με μπαρ και εστιατόριο με την ονομασία καθώς και αίθουσα ευεξίας-σπα και χώρο διοργάνωσης εκδηλώσεων κοινωνικών, όπως γάμοι, βαπτίσεις, πάρτυ. Στο χώρο του μπαρ προσφέρονται διάφορα ποτά και ροφήματα και κατά τις αντίστοιχες ώρες προσφέρονται edésματα και φαγητά. Ο χώρος του μπαρ και του εστιατορίου, με τη λειτουργία του, απευθύνεται ουσιαστικά, αποκλειστικά στους ενοίκους του ξενοδοχείου, οι οποίοι επισκέπτονται την πόλη των και τη γύρω περιοχή, με αποτέλεσμα το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα της διαμονής τους να το περνούν εκτός του ξενοδοχείου το οποίο βρίσκεται πολύ κοντά στην πόλη των και στα γνωστά. Πιθανολογήθηκε δε ότι εξωτερικοί πελάτες-μη ένοικοι του ξενοδοχείου δεν αποτελούν τους κύριους θαμώνες του μπαρ-εστιατορίου του ξενοδοχείου, διότι οι μόνιμοι κάτοικοι των διασκεδάζουν και ψυχαγωγούνται σε αντίστοιχους χώρους εντός της πόλης των. Η προσέλκυση πελατών στο χώρο του μπαρ-εστιατορίου βασίζεται στην πολύ καλή ποιότητα των ποτών και του φαγητού και στη θέα που παρέχει η θέση του, ενώ η χρήση μουσικής γίνεται εκ περιτροπής και δεν αποτελεί τη βασική προσφορά του ξενοδοχείου στους παραπάνω χώρους. Καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του ως άνω χώρου υπάρχει ηχητική εγκατάσταση, όμως, δεν αναπαράγονται δημόσια από υλικούς φορείς ήχου μουσικές εκτελέσεις δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχων, ερμηνευτών, εκτελεστών), των οποίων τη συλλογική διαχείριση ασκεί η αιτούσα, όλο το 24ωρο παρά μόνο κάποιες ώρες της ημέρας. Επίσης, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του ξενοδοχείου πραγματοποιούνται τακτικά στις αίθουσες των εκδηλώσεων κοινωνικές εκδηλώσεις (συνέδρια, γάμοι, βαπτίσεις, επετειακά πάρτι) από τρίτους διοργανωτές, στους οποίους η καθ' ης παραχωρεί τις αίθουσες αυτές αποσκοπώντας στην αύξηση της κατανάλωσης του μπαρ της και στην αποκόμιση κέρδους από την εκμίσθωσή τους. Επισημαίνεται ότι για τις παραπάνω εκδηλώσεις την ευθύνη της αναπαραγωγής μουσικής με επαγγελματίες ντι-τζέις μέσω των ηχητικών εγκαταστάσεων που διαθέτει το ξενοδοχείο και της καταβολής των απαραίτητων αμοιβών για τα πνευματικά και τα συγγενικά δικαιώματα έχουν

12ο φύλλο της υπ'αρ. 53 /2018 απόφασης του ΜΠΤρικών (ασφαλιστικά μέτρα)

οι διοργανωτές των εκδηλώσεων και όχι η καθ' ης, η οποία παραχωρεί για το σκοπό αυτό τις εγκαταστάσεις και το μισθωμένο χώρο της. Τέλος, ο χώρος ευεξίας-σπα, όπως προαναφέρθηκε, επιφάνειας έως 100 τ.μ., λειτουργεί, κατόπιν παραγγελίας των πελατών-ενοίκων του ξενοδοχείου και με ραντεβού με τους εξειδικευμένους θεραπευτές, διότι το ξενοδοχείο δεν διαθέτει μόνιμο προσωπικό για αυτή τη δραστηριότητα. Στο χώρο του σπα, υπάρχουν ηχητικές εγκαταστάσεις, που μπορεί να αναπαράγουν μουσική εφόσον και μόνο όταν το απαιτεί η περίπτωση και το επιθυμεί ο πελάτης-θεραπευόμενος, πλην όμως πιθανολογήθηκε ότι δεν γίνεται χρήση μουσικής στο χώρο αυτό διότι δεν υπάρχει η κατάλληλη σύνδεση ώστε να αναπαράγεται μουσική. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα πιθανολογείται ότι η χρήση της μουσικής για την επιχείρηση της καθ' ης είναι χρήσιμη μόνο για το χώρο του μπαρ-εστιατορίου, καθώς με την αναπαραγωγή μουσικής για κάποιες ώρες της ημέρας δεν γίνεται ελκυστικότερη για τους πελάτες της, για το λόγο δε αυτό δεν επενδύει τόσο στη χρήση της και αυτή (μουσική) έχει δευτερεύουσα σημασία στη λειτουργία του μπαρ και κατ' επέκταση του ξενοδοχείου, διότι η λειτουργία του βασίζεται κατά κύριο λόγο στη διάθεση άρτιων, περιποιημένων, καθαρών και ήσυχων δωματίων προς ανάπαυση των πελατών της, ενώ, όπως πιθανολογήθηκε, για τους χώρους των εκδηλώσεων η αναπαραγωγή μουσικής είναι ευθύνη των τρίτων διοργανωτών των εκδηλώσεων και για το χώρο του σπα δεν γίνεται αναπαραγωγή μουσικής παρά μόνο κατ' εξαίρεση. Ακολούθως, η αιτούσα επανειλημμένα προσκάλεσε την καθ' ης για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της αμοιβής, ωστόσο οι διάδικοι δεν κατέληξαν σε συμφωνία και η καθ' ης δεν έχει καταβάλει οποιοδήποτε ποσό στην αιτούσα, παρά το ότι έκανε χρήση μουσικής στην επιχείρησή της. Με βάση τα προαναφερόμενα η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου πρέπει να καθοριστεί προσωρινά με βάση το κοινό αμοιβολόγιο, που συνέταξε η αιτούσα, εντασσομένης της καθ' ης στην κατηγορία Β1 για ετήσια λειτουργία μόνο στο χώρο του μπαρ-εστιατορίου, σύμφωνα με το αμοιβολόγιο, είναι το ποσό των 200 € (πλέον ΦΠΑ 24% - 48 €) για καθένα από τα έτη 2012, 2013, 2014, 2015 και 2016 και συνολικά το ποσό των 1000 πλέον του νομίμου συνολικού ΦΠΑ (24%) ύψους 240 ευρώ. Περαιτέρω, συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της

εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον πολλοί απ' αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της για την προς όφελος των μελών της λειτουργία της, με την επισήμανση της υποχρέωσης της αιτούσας να ασκήσει εντός προθεσμίας 60 ημερών από την επίδοση της παρούσας αγωγή για την επιδικαζόμενη απαίτηση κατά το άρθρο 729§5 ΚΠολΔ. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, όπως ειδικότερα διαλαμβάνεται στο διατακτικό, και να καταδικαστεί η καθ' ης, λόγω της εν μέρει ήττας της στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσας (άρθρα 191 §2, 178 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρο 84§2 Ν. 4194/2013 Κώδικα Δικηγόρων), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.
- ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.
- ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων, που περιλαμβάνουν ερμηνείες - εκτελέσεις μελών της αιτούσας για τα έτη 2012, 2013, 2014, 2015 και 2016 στο συνολικό ποσό των χιλίων ευρώ (1000 €), πλέον ΦΠΑ (24%) ύψους διακοσίων σαράντα ευρώ (240 €), δηλαδή συνολικά χίλια διακόσια σαράντα ευρώ (1.240 €).
- ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500 €) πλέον ΦΠΑ 24% ύψους εκατόν είκοσι ευρώ (120 €), δηλαδή συνολικά το ποσό των εξακοσίων είκοσι ευρώ (620 €), με το νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό του ΦΠΑ από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.
- ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης σε μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, τα οποία καθορίζει σε διακόσια ευρώ (200 €).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στα σε έκτακτη και
δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση στις 21 Μαρτίου 2018.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

27-3-2019
Γραμματέας

Π. Μανασκού
Γραμματέας